

zondag 15 maart 2026, 18:30 uur

Welkom en mededelingen

WKL 149: 1

Stil gebed

Votum en groet

Ps. 22: 12, 13

Geloofsbelijdenis

Ps. 118: 7

Gebed

Lukas 22: 1 - 30

Ps. 133

Lukas 22: 15

Ps. 103: 1

Dankgebed en voorbeden

WKL 494: 1, 2, 3

Zegen

Welkom en mededelingen

WKL 149: 1

Jezus, leven van ons leven,

Jezus, dood van onze dood,

Gij hebt U voor ons gegeven,

Gij neemt op U angst en nood,

Gij moet sterven aan uw lijden

om ons leven te bevrijden.

Duizend, duizendmaal, o Heer,

zij U daarvoor dank en eer.

Stil gebed

Votum en groet

Ps. 22: 12, 13

Gij, die God vreest, gij allen prijst den HEER;
Dat Jacobs zaad Zijn groten naam vereert';
Ontzie Hem toch, o Israël, en leer
Vertrouwend wachten.
Wie mij veracht', God wou mij niet verachten,
Noch oor noch oog Van mijn verdrukking wenden;
Maar heeft verhoord, wanneer ik uit d' ellenden
Riep naar omhoog.

Ik loof eerlang U in een grote schaar,
En, wat ik U beloofd' In't heetst gevaar,
Betaal ik, op het heilig dankaltaar,
Bij die U vrezen,
't Zachtmoedig volk zal rijk verzadigd wezen,
Ten dis geleid. Wie God zoekt, zal Hem prijzen.
Zo leev' Uw hart, door 's hemels gunstbewijzen,
In eeuwigheid!

Geloofsbelijdenis

Ps. 118: 7

De HEER is mij tot hulp en sterkte;
Hij is mijn lied, mijn psalmgezing;
Hij was het, die mijn heil bewerkte,
Dies loof ik Hem mijn leven lang.
Men hoort der vromen tent weergalmen
Van hulp en heil ons aangebracht;
Daar zingt men blij, met dankb're psalmen:
"Gods rechterhand doet grote kracht."

Gebed

Lukas 22: 1 - 30

Tot Jezus' dood besloten

22 1 Het Feest nu van de ongezuurde *broden*, dat Pascha heet, was nabij.

2 En de overpriesters en de schriftgeleerden zochten naar een manier om Hem om te brengen, want zij waren bevreesd voor het volk.

Het verraad van Judas

3 Toen voer de satan in Judas, die de bijnaam Iskariot had, die bij het getal van de twaalf behoorde.

4 En hij ging weg en sprak met de overpriesters en bevelhebbers *van de tempelwacht* hoe hij Hem aan hen zou overleveren.

5 En zij verblijdden zich en kwamen overeen hem geld te geven.

6 En hij stemde erin toe en zocht een geschikte gelegenheid om Hem, buiten de menigte om, aan hen over te leveren.

Het laatste paasfeest

7 De dag van de ongezuurde *broden* brak aan, waarop men het Pascha moest slachten.

8 En Hij stuurde Petrus en Johannes eropuit en zei: Ga heen, maak voor ons het Pascha gereed, zodat wij het kunnen eten.

9 Zij zeiden dan tegen Hem: Waar wilt U dat wij het gereedmaken?

10 En Hij zei tegen hen: Zie, als u de stad binnengaat, zal iemand u tegemoetkomen die een kruik water draagt. Volg hem naar het huis waar hij binnengaat.

11 En u zult tegen de heer des huizes zeggen: De Meester zegt u: Waar is de eetzaal waar Ik het Pascha met Mijn discipelen eten zal?

12 En hij zal u een grote bovenzaal wijzen, die volledig is

ingericht. Maak het daar gereed.

13 Zij nu gingen weg en vonden het zoals Hij hun gezegd had; en ze maakten het Pascha gereed.

Het Heilig Avondmaal

14 En toen het uur gekomen was, ging Hij aan tafel aanliggen, en de twaalf apostelen met Hem.

15 En Hij zei tegen hen: Ik heb er vurig naar verlangd dit Pascha met u te eten, voordat Ik ga lijden.

16 Want Ik zeg u dat Ik daar zeker niet meer van zal eten, totdat het vervuld is in het Koninkrijk van God.

17 En nadat Hij een drinkbeker genomen had en gedankt had, zei Hij: Neem deze en deel *hem* onder elkaar.

18 Want Ik zeg u dat Ik niet drinken zal van de vrucht van de wijnstok, totdat het Koninkrijk van God gekomen is.

19 En Hij nam brood en nadat Hij gedankt had, brak Hij het en gaf het aan hen met de woorden: Dit is Mijn lichaam, dat voor u gegeven wordt. Doe dat tot Mijn gedachtenis.

20 Evenzo *nam Hij* ook de drinkbeker na het gebruiken van de maaltijd en zei: Deze drinkbeker *is* het nieuwe testament in Mijn bloed, dat voor u vergoten wordt.

21 Maar zie, de hand van wie Mij verraadt, is met Mij aan de tafel.

22 En de Zoon des mensen gaat wel heen zoals bepaald is, maar wee die mens door wie Hij verraden wordt.

23 En zij begonnen zich onder elkaar af te vragen wie van hen het toch zou zijn die dat zou doen.

De ware eer

24 Er ontstond ook onenigheid onder hen over wie van hen geacht werd de belangrijkste te zijn.

25 En Hij zei tegen hen: De koningen van de volken heersen over hen, en wie macht over hen hebben, worden weldoeners

genoemd.

26 *Bij* u echter *moet dat* zo niet zijn, maar de belangrijkste onder u moet als de jongste worden en wie leiding geeft als iemand die dient.

27 Want wie is belangrijker: hij die aanligt of hij die bedient? Is het niet hij die aanligt? Ik echter ben in uw midden als iemand Die dient.

28 En u bent het die steeds bij Mij gebleven bent in Mijn verzoeken.

29 En Ik beschik u het Koninkrijk, zoals Mijn Vader *dat* aan Mij beschikt heeft,

30 opdat u eet en drinkt aan Mijn tafel in Mijn Koninkrijk en op tronen zit en de twaalf stammen van Israël oordeelt.

Ps. 133

Zie toch hoe goed, hoe lieflijk is 't dat zonen van 't zelfde huis als broeders samenwonen.

Eén liefdeband houdt hen tezaam.

De zegen van Gods hoog verheven naam daalt op hen neer vol zoete tederheid, als olie die den priester wijdt.

Als olie die Aärons baard en kleren met geur doordringt, zo is de gunst des Heren voor wie eendrachtig samen zijn.

Als dauw is het, die ligt zo mild en rein op Hermons top en daalt op Sion neer.
't Wordt al een tuin voor God den Heer.

Jeruzalem! Hier geeft de HEER zijn zegen, hier woont Hij zelf, hier wordt zijn heil verkregen en leven tot in eeuwigheid.

Lukas 22: 15

15 En Hij zei tegen hen: Ik heb er vurig naar verlangd dit Pascha met u te eten, voordat Ik ga lijden.

Ps. 103: 1

Zegen, mijn ziel, de grote naam des HEREN,
laat al wat binnen in mij is Hem eren,
vergeet niet hoe zijn liefd' u heeft geleid,
gedenk zijn goedheid, die u wil vergeven,
die u geneest, die uit het graf uw leven
verlost en kroont met goedertierenheid.

Dankgebed en voorbeden

WKL 494: 1, 2, 3

Rots, waaruit het leven welt,
berg mij voor het wreed geweld;
laat het water met het bloed,
dat Gij stort in overvloed,
als een bron van Sion zijn,
die ontspringt in de woestijn.

Niet de arbeid, die ik lijd,
niet mijn ijver en mijn strijd,
niet mijn have en mijn goed
komt uw eisen tegemoet;
ook mijn tranen en verdriet
zijn voor niets, redt Gij mij niet.

Ja, Gij zijt het die mij redt,
van uw eigen strenge wet,
van mijn eigen dwaze schuld
die Gij delgt in uw geduld;
God, die al mijn kwaad verdroeg,
Uw genade is genoeg.

Zegen